

*„De megfeledezhet-e csecsemőjéről az asszony?
És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől?
S még ha az megfeledeznék is: én akkor sem feledkezem meg rólad.
Nézd, a tenyeremre rajzoltalak;”*

(Iz 49,15-16)

Egyetlen vagy!

Az egész világon senki, de senki nem olyan, mint te. Az idő kezdete óta soha nem volt még egy olyan személy, mint te. Senkinek nincs olyan mosolya, olyan szeme, olyan keze, olyan haja, mint neked. Senki nem ír úgy, mint te, és senkinek nem olyan a hangja.

Egyetlen vagy!

Senki sem tudja utánozni az arcvonásaidat. Senki nem ízleli úgy az ételt, a zenét, a táncot, vagy a művészetet, mint te. Az egész világegyetemben senki sem látja úgy a dolgokat, ahogyan te. Soha nem volt senki, aki pontosan úgy szeretett volna, mint te. Ami téged megnevettet, elszomorít, vagy elgondolkoztat, másokból egészen különböző hatást vált ki.

Egyetlen vagy!

Az egész örökkévalóságban senki sem fog úgy sétálni, beszélni, gondolkodni, vagy pontosan ugyanúgy cselekedni, mint te.

Egyetlen vagy.

Rendkívüli vagy és az egész rendkívüliséged roppant nagy érték. És pont a nagy értéked miatt egyáltalán nincs szükséged arra, hogy másokat utánozzál. Te lehetsz a világon a legjobb Te.

Egyetlen vagy!

Különbözől minden embertől, aki valaha élt a világegyetem történelmében. Az egész teremtett világon te vagy az egyetlen, akinek olyan képességei vannak, mint neked. Minden ember jobb nálad legalább egy valamiben. Ugyanígy te is jobb vagy valamiben mindenki másnál. Senki nem tudja elérni az adottságaid, érzéseid együttesének értékét. Mint ahogyan egy szobányi hangszer közül mindegyik kiemelkedik külön-külön, de egyik sem tudja azt a szimfonikus hangzatot elérni, ahogyan együtt szólnak. * Ez a te szimfóniád!

Ébredj tudatára, kérlek, hogy nem a véletlenül múltott, hogy élsz, és nem emberek ötlete volt, hogy lélegzel. Te egy csodálatos terv alapján születted, Isten zseniálisan, már a világ létrejötte előtt kigondolt téged. Különleges szándékkal teremtett, feladata van számodra, amit senki más nem tud olyan jól elvégezni, mint Te.

Egyetlen vagy!

Uram, megvizsgáltál, és jól ismersz. Tudod, mikor leülök, vagy felkelek, ismered még gondolataim is. Mielőtt bármit tennék, már tudod. Szemmel tartod, merre járok, látod, mikor lefekszem, minden utamat ismered! Mielőtt kimondanám, te már érted a szavam.

Körülvettél mindenfelől, előttem is, mögöttem is te jársz, rajtam nyugtatod kezed!

Mindent tudsz, csodállak érte, fel sem érem ésszel, meg sem érthetem!?

(Zsolt 139,1-6)